

یک مرکز فرهنگی و...

«ص ۳»

دسترسی نداشتن زنان...

«ص ۲»

محدودیت‌های رسانه‌های و سانسور اطلاعات اوضاع رسانه‌های افغانستان بسیار وخیم است

«صفحه ۳»

پایان سال تعلیمی در افغانستان؛ ناامیدی دختران صنف ششم

پس از چندی بهانه جویی در دانشگاه‌ها که مکتوب پشت مکتوب صادر میشد تا صنوف دختران جدا و

ادامه ص ۳

در افغانستان، پایان سال تعلیمی برای دختران صنف شش، به ناامیدی منجر شد. طالبان پس از بازگشت به قدرت در اولین سمستر خزانگی، تنها به مکاتب ابتدایی دخترانه تا صنف ششم اجازه بازگشایی دادند و مکاتب متوسطه و لیسه را در اکثر ولایات‌های کشور بستند، که تاکنون نیز ادامه دارد. این گروه در اولین اقداماتش دروازه‌های مکاتب را به روی دختران بالاتر از صنف ششم بستند و پس از آن هم وعده و وعیدهای زیادی پیرامون باز شدن مکاتب داد، ولی این وعده‌ها هیچگاهی عملی نشد و دختران در خانه‌ها حبس ماندند.

تنها یک نفر در یکی از روستاهای میدان وردک خواندن و نوشتن بلد است

ذوالقاعده یکی از روستاهای ولسوالی چک این ولایت است که در حدود ۸۰۰ نفر در این روستا زندگی می‌کنند، از میان آنان محمد داود تنها فردی است که خواندن و نوشتن بلد است و اکنون راهی دانشگاه شده است. داود به رسانه‌ها گفته است، زمانی که از این روستا بیرون می‌رود، اهالی این روستا با چالش‌های زیادی روبرو می‌شوند. برخی باشندگان این روستا گفته‌اند که هیچ مکتب و آموزگاری در این روستا وجود ندارد و در طول چندین دهه از آموزش محروم شده‌اند. میدان وردک یکی از ولایت‌های مرکزی است که در حدود یک ساعت راه با کابل پایتخت کشور فاصله دارد.

نگرانی دختران نقاش

از ممنوعیت چهره نگاری در هنر نقاشی

در همین حال شماری از استادان آموزشگاه‌های نقاشی می‌گویند که شاگردان زیادی بخاطر یادگیری نقاشی چهره نزد ایشان مراجعه می‌کنند اما نظریه به محدودیت‌های وضع شده در برابر کشیدن چهره مجبور شده اند این سبک نقاشی را از لیست آموزش خود حذف کنند.

فاطمه احمدی، استاد در یکی از آموزشگاه‌های نقاشی می‌گوید: «علاقه‌مندان نقاشی چهره زیاد است اما در مکان‌های رسمی به گونه قانونی اجازه کشیدن چهره و یا آموزش آن وجود ندارد و ما هم نظر به شرایط مجبور شدیم این سبک کاری را از آموزشگاه خود حذف کنیم. این در حالی است که طی دو سال گذشته، محدودیت‌های زیادی در برابر زنان و دختران در افغانستان وضع شد.

تعداد زیادی از آنان از حق تحصیل محروم ماندن، یک تعداد خانه نشین شده و وظایف خود را ترک کردند. همچنان در قسمت مراکز آموزشی از جمله هنر نقاشی، کشیدن چهره ممنوع شده و فقط می‌توانند به سوژه‌های مانند منظره و امثال آن بپردازند.

پنجه نرم می‌کنیم، امیدواریم حکومت در این زمینه توجه جدی داشته باشد، چون وقتی می‌بینیم داکتر زن نیست، ماهم مریض را نزد داکتر نمی‌بریم و یا هم مجبور می‌شویم برویم به مرکز شهر».

افغانستان از جمله کشورهای است که همه ساله بیشترین آمار مرگ و میر مادران و نوزادان در هنگام تولد را داشته و کمبود مراکز صحتی و کارمندان و پائین بودن سطح آگاهی مردم از جمله دلایل اصلی مرگ و میر مادران و نوزادان می‌باشد.

نمی‌شود در حالی که نقاشی چهره یک سبک پرطرفدار و مهم در هنر نقاشی است».

می‌گیرم اما متأسفانه بخاطر وضع محدودیت‌ها برای ما کشیدن چهره آموزش داده

شدن مکاتب دخترانه بخاطر یادگیری این هنر است. وی می‌گوید: «یک سال است که این‌جا می‌آیم و نقاشی یاد

خبرگزاری زنان افغانستان: شماری از دختران نقاش می‌گویند که بنابر محدودیت‌های وضع شده در برابر کار آنان، غیر از منظره و سوژه‌های مانند آن، نمی‌توانند چهره نقاشی کنند. این در حالی است که نقاشی چهره منبع درآمد یک تعداد از این دختران بوده و اکنون به گونه پنهانی در خانه‌های شان به این کار می‌پردازند.

اسما محمدی، یک تن از دخترانی است که از دانشکده هنرهای زیبا فارغ شده است. وی می‌گوید در گذشته از طریق گالری شخصی خود سفارشات زیادی برای نقاشی چهره دریافت می‌کرد و منبع خوب عایداتی داشت اما اکنون اجازه این کار را در گالری خود ندارد.

وی می‌گوید: «غیر از منظره و بعضی سوژه‌های دیگر اجازه نقاشی چهره را نداریم. گالری ما در گذشته بیشتر بخاطر نقاشی چهره رشد کرده بود و درآمد خوبی هم داشتیم اما حالا که منع شده درآمد ما هم خیلی کمتر از گذشته شده و فقط گاهی در خانه به صورت شخصی بعضی سفارشات چهره نقاشی می‌کنم».

مرضیه مهمند، یک تن از دخترانی است که بعد از بسته

شماری از زنان باردار در ولسوالی شیندند ولایت هرات از دسترسی نداشتن به خدمات صحتی شکایت داشته و می‌گویند مجبور هستند بخاطر مراجعه نزد داکتر در شفاخانه مرکزی این ولایت، مسیر طولانی را طی کنند کرده و چندین برابر هزینه بپردازند.

یکی از دلایل مرگ و میر مادران و یا اطفال در هنگام ولادت، کمبود پرسونل طبی و ارائه خدمات صحتی برای مادران باردار در مناطق دور دست و روستا نشین عنوان می‌شود.

دسترسی نداشتن زنان باردار به خدمات صحتی در ولسوالی شیندند ولایت هرات

ندارد و ما مجبور هستیم مسیر طولانی طی کنیم تا بخاطر تداوی به مرکز شهر برسیم».

یکی از مشکلات عمده زنان در قسمت دسترسی نداشتن به خدمات صحتی، نبود داکتران مسلکی زن در مناطق آنان است.

راضیه، یک تن از پایوآزان در شفاخانه حوزوی هرات می‌گوید، در کنار نبود داکتران زن در ولسوالی آنان، نبود امکانات و ادویه نیز باعث شده است تا مشکلات مریضان را بیشتر شود. «ما با مشکلات زیادی دست

منیژه، مادری است که پنج ماه باردار است و همراه شوهرش در شفاخانه حوزوی هرات برای درمان آمده و از نبود امکانات صحتی در ولسوالی شان شکایت دارد.

وی می‌گوید: «من همراه شوهرم از ولسوالی شیندند این‌جا آمدم تا خودم را تداوی کنم. جای که زندگی می‌کنیم داکترها درست تشخیص داده نمی‌توانند، یک شب برایم درد پیدا شد پیش قابل رفتن برایم دوا اشتباه را داد نزدیک بود بخاطر خون ریزی طفلم را از دست دهم. اصلن خدمات درستی وجود

عدم حضور زنان معترض در نشست ویانا!

شماری از زنان و فعالان حقوق بشر از دعوت نشدن زنان معترض در این نشست انتقاد کردند

سومین دور نشست ویانا در مورد افغانستان روز یکشنبه، ۱۲ قوس، به میزبانی «موسسه مطالعات امور بین‌المللی» در شهر ویانا آلمان آغاز و تا سه روز ادامه خواهد داشت.

در این نشست چهره‌های سیاسی و مخالف طالبان از جمله احمد مسعود (رهبر جبهه مقاومت ملی)، رنگین دادفر اسپینتا (مشاور پیشین امنیت ملی)، نصیر احمد اندیشه (نماینده افغانستان در سازمان ملل)، شکرپه بارکزی (سفیر پیشین افغانستان در ناروی)، فوزیه کوفی (نماینده پیشین مجلس)، فضل احمد معنوی وزیر عدلیه دولت پیشین و شماری از چهره‌ها و فعالان سیاسی دیگر افغانستان نیز اشتراک کرده اند.

هدف از این نشست تعیین یک نقشه راه برای آینده سیاسی افغانستان گفته شده است.

همزمان با آغاز این نشست شماری از زنان و فعالان حقوق بشر دعوت نشدن زنان

یک مرکز فرهنگی و تجاری

مخصوص زنان در بامیان

به بهره برداری سپرده شد

بامیان از ایجاد این مرکز خرسند هستند و می‌گویند از طریق این مرکز می‌توانند صنایع دستی شانرا به نمایش بگذارند.

خدیجه یک زن متشبهت پیش از این زنان مشکلات زیاد داشتند زانی زیادی دکان نداشتند تنها در غرفه‌ها صنایع دستی شانرا می‌فروختند که خاک و گرد صنایع دستی ما را خراب می‌کرد، اما حالا می‌توانیم در دکان‌ها بهتر فعالیت تجاری کنیم. این در حالی است که پس محدودیت کار زنان در موسسات و آرایشگاه‌ها، صدها زن در بامیان به تولید و فروش صنایع دستی رو آورده اند.

دفتر سازمان ملل متحد در امور مهاجرین و عودت‌کنندگان یک مرکز تجاری، فرهنگی آموزشی و تفریحی را برای زنان بامیان در مرکز این ولایت ایجاد کرده و به بهره‌برداری سپردند.

محمد اشرف نیازی، مسؤل دفتر سازمان ملل متحد در امور مهاجرین و عودت‌کنندگان گفته است که برای ساخت این مرکز تجاری، فرهنگی و تفریحی ۵۶ میلیون افغانی هزینه شده است. که زنان افزون بر فعالیت‌های تجاری می‌توانند در بخش فراگیری آموزشی نیز مصروف باشند. شماری از زنان متشبهت در

نیز عدم حضور زنان معترض را خلأ بزرگ نشست ویانا خوانده و از زنان حاضر در این نشست خواستند تا در راستای اشتراک زنان معترض در چنین نشست‌هایی تلاش نمایند و آنها را در نشست‌های آتی در کنارشان داشته باشند.

معارض را در نشست هرات و ویانا تاسف‌بار خواندند. هدا خموش یکی از این زنان در رشته توییتی نوشت: «جای بسا تاسف است وقتی از خودمان بر خودمان اهمیت نمی‌دهیم، من نمی‌خواهم انتقاد کنم اما دعوت نکردن

زنان معترض در نشست‌های هرات و ویانا به عنوان یک حرکتی که امروز تأثیر زیادی به روند شناخت طالبان گذاشته به منزله‌ی بی‌اهمیت و نادیده گرفتن این صدا هاست.» شماری از فعالین حقوق بشر

پایان سال تعلیمی در افغانستان...

حجاب اسلامی رعایت شود و حتا این خواسته‌ها و اصول از سوی دانشجویان پذیرفته و قبول شد، اما در یک اقدام عجیب وزارت تحصیلات عالی دروازه‌های تمام دانشگاه‌های خصوصی و دولتی در سراسر کشور را به روی دختران بستند.

رسانه‌های صوتی و تصویری در افغانستان تغییر کرد. این محدودیت‌ها باعث شده که خبرنگاران و رسانه‌ها در افغانستان در معرض خطر قرار بگیرند و نتوانند به طور آزادانه و بدون تهدید اطلاعات را منتشر کنند. این امر باعث نگرانی جهانی شده و بسیاری از سازمان‌ها و کشورهای از جمله اتحادیه اروپا و ایالات متحده آمریکا از طالبان خواسته‌اند تا آزادی رسانه‌ها و دسترسی به اطلاعات را تضمین کنند.

بستن مکاتب به روی دختران

در هیچ عرصه‌ای حضور ندارند. لازم و ضروری است که با فشارها و تاکید مجدد جامعه جهانی و کشورهای حامی حقوق زنان و دختران فشارها بالای طالبان وارد کنند تا دروازه‌های مکاتب و دانشگاه‌ها باز شود و دختران بتوانند به شوق و علاقه خاص به مکاتب و دانشگاه‌ها بازگردند.

می‌گذرد اما طالبان به وعده‌های خویش عمل نکردند و زنان را بطور کلی از فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی حذف نمودند. یقیناً این ذهنیت طالبان افغانستان را از تعامل با جهان بازمانده و این کشور تنها کشوری در جهان است که زنان

محدودیت‌های رسانه‌ای و سانسور اطلاعات!

اوضاع رسانه‌های افغانستان بسیار وخیم است

می‌دهند کدام محتوا را نشر کنیم و کدام موضوع را نشر نکنیم.

گزارش‌ها حاکی از این است که طالبان، در اولین اقدام خود برای فعالیت رسانه‌ها طرز العمل یازده ماده‌ای را تهیه کرد و با اعمال فشار و تهدید رسانه‌ها را مجبور کرده که این طرز العمل وزارت‌های اطلاعات و فرهنگ و امر به معروف و نهی از منکر این گروه را پیروی کنند. بر اثر این فشارها روزنامه‌ها از چاپ بازمانده‌اند. نشرات بسیاری از رسانه‌ها، به‌ویژه محتوای نشراتی

در حال حاضر اوضاع رسانه‌ها در افغانستان بسیار نگران‌کننده و وخیم است. طالبان، تمامی اخبار، گزارش‌ها و اطلاعات را سانسور می‌کند. محدودیت رسانه‌ها و سانسور اطلاعات می‌تواند اعتبار رسانه‌ها و آزادی بیان را لطمه بزند. زیرا وجود محدودیت‌ها و سانسور باعث می‌شود که اطلاعات به صورت ناقص یا تحریف شده به مخاطبان منتقل شود و این امر می‌تواند منجر به افزایش ناامیدی و عدم اعتماد به رسانه‌ها شود.

یکی از خبرنگاران در یک مصاحبه اختصاصی با ما می‌گوید: «تمام محتوای رسانه‌ها در اختیار طالبان است. ما هیچ‌گونه خبر، گزارش و اطلاعات را بدون بررسی طالبان نشر نمی‌توانیم. طالبان به طور مستقیم به رسانه‌ها دستور

Complaints of Female Painters About the Taliban's Ban on Face Painting in the Art of Painting

A number of female painters say that due to the restrictions imposed by the Taliban on their work, they cannot paint faces, they are only allowed to paint natural landscapes. However, face painting has been the source of income for some of these girls, and now they do it secretly and with fear in their homes. Asma Mohammadi is one of the girls who graduated from the Faculty of Fine Arts. She says that in the past she used to get a lot of commissions for face painting through her personal gallery and had a fair source of income, but now she is not

allowed to do it in her gallery. "Except for landscape and some other subjects, we are not allowed to paint faces. In the past, our gallery grew mostly due to face painting and we had an acceptable income, but now that our work is banned, our income is much less than before, and sometimes I paint some face orders personally at home.", Asma said. Marzia Mohmand is a girl who is learning this art in one of the painting courses after the closure of girls' schools in order to escape from forced living at home. She says: "I have

been coming here for a year and learning painting, but unfortunately, due to restrictions, we are not taught to draw faces, while face painting is a popular and important style in the art of painting." A number of painting course trainers say that many students come to them to learn face painting, but due to the restrictions imposed by the Taliban on face painting, they have had to remove this style of painting from their training list. In one of the painting courses, trainer Fatima Ahmadi says that there are many people interested in face painting, but in

official places it is not legally allowed to draw faces or teach it, and due to the circumstances, we had to remove this style of work from our painting. This is despite the fact that during the last two years, many restrictions have been imposed on women and girls in Afghanistan. A large number of them were deprived of the right to education, some were forced to stay at home and lost their duties. In terms of imposing restrictions on painting art training centers, drawing faces is prohibited and they can only deal with subjects such as landscape as well.

The United Nations Security Council holds a meeting on Afghanistan

The United Nations Security Council held a meeting on Afghanistan, hosted by Switzerland and supported by the United Arab Emirates and Japan, while the details of the meeting have not been shared with the media. This meeting was held behind closed doors by the United Nations Security Council on Monday, December 12, under the title "Women's Perspective on Afghanistan". Fawzia Kofi, a former member of the Afghan Parliament,

Asila Wardak, a former diplomat, and Yalda Royan, a human rights activist, attended the meeting on behalf of Afghan women activists. Women activists demanded the presence and active role of women in the United Nations meetings and asked the international community not to make decisions about women without the presence of Afghan women. "In this meeting, we shared all the concerns, the bad situation of women and political-civil

groups in Afghanistan.", Fawzia Kofi said. Regarding the features of the special representative chosen by the United Nations, Asila Wardak said: "The person who is chosen as a special representative must be someone who has a history of human rights, gender issues, and women's issues." Further, Yalda Royan said: "Interaction with the Taliban should not take place without preconditions and

certain benchmarks should be determined for interaction with the Taliban, which can be such as removing all restrictions on women, releasing female protesters, human rights activists, and journalists, who are imprisoned by the Taliban." Meanwhile, in Taliban-ruled Afghanistan, Afghan women are deprived of their most basic rights and under the rule of this group, they assess their present and future as dark.